Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0269

Marios Shahbaz pagrobimas, priverstinis atvertimas ir ankstyva santuoka bei mergaičių apsauga Pakistane

2026 m. liepos 9 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Marios Shahbaz pagrobimo, priverstinio atvertimo ir ankstyvos santuokos bei mergaičių apsaugos Pakistane (2026/2801(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 150 straipsnio 5 dalį ir 136 straipsnio 4 dalį,

A. kadangi krikščionė mergaitė Maria Shahbaz iš Lahoro buvo pagrobta 13 metų, priversta atsiversti į islamą ir susituokti su savo pagrobėju; kadangi jos šeimos teigimu jos pareiškimai buvo padaryti naudojant spaudimą ir prievartą; kadangi, nepaisant dokumentinių įrodymų, patvirtinančių, kad ji priklausė mažumai ir kad santuokos dokumentai buvo suklastoti, 2026 m. kovo mėn. Pakistano Federalinis Konstitucinis Teismas patvirtino jos atsivertimą ir santuoką ir nurodė jai likti su savo pagrobėju;

B. kadangi Pakistane esama nuolatinio ir gerai dokumentuoto nepilnamečių mergaičių, priklausančių hinduistų, krikščionių ir kitoms religinėms mažumoms, pagrobimo, priverstinio atvertimo ir priverstinės santuokos modelio; kadangi, remiantis 2025 m. Jungtinių Tautų duomenimis, iš moterų ir mergaičių, nukentėjusių nuo priverstinio atvertimo sudarant santuoką, apie 75 proc. buvo induistės, o 25 proc. krikščionės; kadangi skurdas ir marginalizacija didina mergaičių pažeidžiamumą;

C. kadangi Pakistano vyriausybė neseniai pasiūlė nacionalinę vaikų santuokos panaikinimo sistemą, kuria siekiama sustiprinti nepilnamečių apsaugą; kadangi kai kuriose provincijose buvo priimti teisės aktai dėl kovos su vaikų santuoka, kuriais minimalus santuokinis amžius padidintas iki 18 metų, tačiau jų įgyvendinimas nėra pakankamai užtikrinamas;

D. kadangi, kaip matyti iš Marios Shahbaz atvejo, krikščionys yra viena labiausiai persekiojamų religinių bendruomenių Pakistane, o visame

pasaulyje jie yra labiausiai persekiojami;

E. kadangi Marios Shahbaz atvejis atspindi platesnius žmogaus teisių pažeidimus, su kuriais susiduria mažumos Pakistane, įskaitant savavališką sulaikymą, priverstinius dingimus, žurnalistų ir pilietinės visuomenės persekiojimą ir piktnaudžiavimą šventvagystės, kovos su terorizmu ir elektroniniais nusikaltimais įstatymais;

1. griežtai smerkia pagrobimą, priverstinį atvertimą į islamą, ankstyvą santuoką ir teismo sprendimą Marios Shahbaz byloje, taip pat panašius nepilnamečių mergaičių, priklausančių religinėms mažumoms, išnaudojimo atvejus Pakistane;

2. ragina Pakistano vyriausybę užtikrinti, kad visi su nepilnamečiais susiję atvejai arba įtarimai dėl prievartos būtų tiriami skaidriai ir nepriklausomai, ir užtikrinti, kad kaltininkai būtų veiksmingai patraukti baudžiamojon atsakomybėn, o pagrobtos mergaitės galėtų saugiai grįžti į savo šeimas;

3. ragina Pakistano valdžios institucijas užtikrinti neatidėliotiną Mariai Shahbaz apsaugą, suteikti jai galimybę naudotis teisinio atstovavimo ir nepriklausomos psichologinės pagalbos paslaugomis ir matytis su savo šeima, taip pat atlikti išsamią, skaidrią ir nešališką jos bylos peržiūrą, visapusiškai gerbiant teisę į tinkamą teismo procesą ir geriausius vaiko interesus, ir sudaryti sąlygas žmogaus teisių organizacijoms nepriklausomai stebėti jos padėtį;

4. griežtai smerkia sistemingą krikščionių persekiojimą Pakistane ir pabrėžia, kad Marios Shahbaz pagrobimas, priverstinis atvertimas ir ankstyva santuoka turi būti vertinami platesniame diskriminacijos, smurto ir bauginimo, su kuriais susiduria šalies krikščionių bendruomenė, kontekste; reikalauja, kad Pakistanas panaikintų savo šventvagystės įstatymus ir nutrauktų krikščionių ir kitų religinių mažumų persekiojimą;

5. primygtinai ragina Pakistano teismines institucijas laikytis teisinės valstybės principo ir užtikrinti, kad visi procesai, kuriuose dalyvauja mažumoms priklausančios mergaitės, būtų vykdomi be išorės spaudimo, bauginimo ar prievartos; pabrėžia, kad reikia struktūriškai stiprinti teisminių institucijų gebėjimus šioje srityje;

6. palankiai vertina teisėkūros veiksmus, kurių imtasi kai kuriose provincijose kovojant su vaikų santuoka, ir primygtinai ragina Pakistaną priimti ir visapusiškai įgyvendinti nacionalinę vaikų santuokos panaikinimo sistemą, taip pat įgyvendinti provincijų teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą; ragina kitas provincijas priimti ir įgyvendinti lygiaverčius teisės aktus;

7. ragina Pakistaną sukurti nacionalinį mechanizmą, pagal kurį būtų nagrinėjami pagrobtų ar priverstų atsiversti mažumoms priklausančių mergaičių šeimų skundai, ir ragina teikti visapusišką

paramą aukoms, įskaitant saugias prieglaudas, teisinę pagalbą, psichologines konsultacijas ir reintegracijos programas; ragina šalinti pagrindines priverstinės santuokos ir atvertimo priežastis, įskaitant lyčių nelygybę, skurdą, socialinę atskirtį ir diskriminaciją dėl kastos, lyties ir religijos, ir imtis tikslinių mažumoms priklausančių mergaičių, patiriančių diskriminaciją, apsaugos priemonių, ypatingą dėmesį skiriant galimybėms gauti išsilavinimą ir socialinę apsaugą;

8. ragina ES ir valstybes nares dvišaliuose dialoguose su Pakistanu sistemingai kelti priverstinio atvertimo ir santuokos bei religinių ir kitų mažumų, politinių oponentų, žurnalistų, pilietinės visuomenės ir žmogaus teisių gynėjų bei aktyvistų apsaugos klausimą, be kita ko, vykdant bendrosios lengvatų sistemos plius stebėseną; primena, kad veiksmingai neįgyvendinus įsipareigojimų žmogaus teisių srityje, įskaitant moterų ir vaikų teises, Pakistanas turėtų netekti BLS+ statuso;

9. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir vyriausiajai įgaliotinei ir Pakistano vyriausybei ir parlamentui.